KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS TREDJE AFDELING
DEN 18. NOVEMBER 1980 [1]

Margherita Macevicius, gift Hebrant, mod Europa-Parlamentet

Sag 141/80

Sammendrag

Tjenestemænd — søgsmål — akt, der indeholder et klagepunkt — begreb — foranstaltninger til opstilling af en institutions budget — ikke omfattet
(Tjenestemandsvedtægten, art. 90, stk. 2, og art. 91, stk. 1)

En institutions kompetente tjenestegrenes forslag og afgørelser angående opstilling af budgettet kan ikke påvirke tjenestemænds stilling efter vedtægten og kan derfor ikke udgøre afgørelser, der indeholder et klagepunkt, jf. vedtægtens artikel 90, stk. 2, og artikel 91, stk. 1.

I sag 141/80

MARGHERITA MACEVICIUS, GIFT HEBRANT, tjenestemand ved Europa-Parlamentet, ved advokat Victor Biel, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg hos denne, 18 A, rue des Glacis,

sagsøger,

mod

EUROPA-PARLAMENTET, ved F. Pasetti-Bombardella, som befuldmægtiget, Kirchberg, Luxembourg, bistået af advokat A. Bonn, Luxembourg,

sagsøgte,

1 — Processprog: Fransk.

angående en påstand om annullation af en indstilling til forfremmelse,

afsiger

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

sammensat af præsidenten J. Mertens de Wilmars, dommerne O. Due og U. Everling,

generaladvokat: G. Reischl
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

KENDELSE

Sagsfremstilling

Sagsøgeren, Magherita Macevicius, er ekspeditionssekretær i lønklasse A 4 ved sagsøgte, Europa-Parlamentet. Hun er ansvarlig for tjenestegrenen katalogisering i Parlamentets bibliotek, som hører under generaldirektoratet for forskning og dokumentation. Reid, der også er ekspeditionssekretær i lønklasse A 4, er ansvarlig for bibliotekets tjenestegren referencer, oplysninger og dokumentation.

Omnormering af A 5/4-stillinger til A 3-stillinger for cheferne for de to tjenestegrene katalogisering og referencer, oplysninger og dokumentation, var i løbet af årene 1978 og 1979 blevet nævnt blandt de planlagte strukturændringer i flere forberedende dokumenter til budgettet og Parlamentets organisationsplan, hvilke dokumenter især hidrørte fra generalsekretæren og budgetudvalget.

I en skivelse af 5. september 1979 til Parlamentets generalsekretær foreslog Taylor — der er generaldirektør for forskning og dokumentation — idet han henviste til det loft budgettet, som Parlamentet havde fastsat ved resolution af 10. maj 1979, at der alene skete omnormering af stillingen for chefen for tjenestegrenen referencer, oplysninger og dokumentation til en A 3-stilling for finansåret 1980 uden at nævne tjenestegrenen katalogisering. Dette forslag blev gentaget og derefter vedtaget af generalsekretæren og Parlamentets budgetudvalg.

Sagsøgeren indgav i skrivelse af 6. november 1979, registreret den 12. november 1979, til Parlamentets formand klage over, at tjenestegrenen katalogisering ikke var blevet taget i betragtning i forslagene om omnormering af stillinger. Dette var ifølge sagsøgeren udtryk for en systematisk administrativ politik fra Taylor's side, med henblik på opnormering af stillingen som chef for tjenestegrenen referencer, oplysninger og dokumentation til skade for tjenestegrenen katologisering.

Parlamentets generalsekretær anerkendte i skrivelse af 25. april 1980 modtagelsen af denne skrivelse fra sagsøgeren »i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 25« og anmodede hende om at fremlægge yderligere oplysninger.

Meddelelse nr. 2677 om ledig stilling som kontorchef (stillingsgruppe A 3) — opnormeret stilling med virkning for organisationsplanen for 1980 som leder af tjenestegrenen referencer, oplysninger og dokumentation — blev offentliggjort den 14. juli 1980.

Sagsøgeren har ved stævning, indgivet til Domstolens justitskontor den 11. juli 1980, nedlagt påstand om annullation af indstillingen af Reid alene til forfremmelse til A 3 som værende i strid med tjenestemandsvedtægtens artikel 5, stk. 3, og artikel 45. Sagsøgeren har subsidiært nedlagt påstand om, at de to pågældende personer, nemlig hende selv og Reid, forfremmes til lønklasse A 3.

Parlamentet har ved begæring indgivet til Domstolen den 14. august 1980 i henhold til procesreglementets artikel 91 fremsat indsigelse om afvisning af denne sag. Indsigelsen er i det væsentlige støttet på følgende anbringender: sagsøgerens skrivelse af 6. november 1979 havde ikke karakter af en administrativ klage i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2; da der med generalsekretærens skrivelse af 25. april 1980 blev indledt en undersøgelse, har denne klage hverken været genstand for en udtrykkelig eller stiltiende afvisning i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 91, stk. 2, andet led; de akter, som sagen er rettet mod, kan ikke betegnes som akter, der indeholder et klagepunkt, jf. tjenestemandsvedtægtens artikler 90 og 91.

Ved skriftligt indlæg, indgivet den 17. oktober 1980, har sagsøgeren vedrørende denne indsigelse om afvisning især fremført følgende anbringender: indholdet af skrivelsen af 6. november 1980 viste klart, at det drejede sig om en klage og ikke en almindelig ansøgning i henhold til vedtægtens artikel 25; da klagen ikke blev besvaret inden for den frist, der er fastsat i vedtægten, foreligger der en stiltiende afvisning, der kan gøres til genstand for en sag; da Taylor havde besluttet at forfremme Reid, før beslutningen om opnormering af den pågældende stilling blev truffet, kan denne forfremmelse gøres til genstand for et søgsmål.

Grunde

Ifølge procesreglementets artikel 91, stk. 3, skal forhandlingen om den rejste indsigelse om afvisning — efter at den anden part har fremsat sine anbringender og påstande om den nævnte indsigelse — ske mundtligt, medmindre Domstolen bestemmer andet. Domstolen skønner, at der i nærværende sag foreligger tilstrækkelige oplysninger, og at der ikke er grund til at indlede den mundtlige forhandling.

Sagen kan klart ikke antages til realitetsbehandling.

For så vidt sagen angår annullation af Taylor's skrivelser samt generalsekretærens og Parlamentets budgetudvalgs redegørelser, er den ikke rettet mod afgørelser fra ansættelsesmyndigheden, der kan anses for akter, som indeholder et klagepunkt imod sagsøgeren, jf. tjenestemandsvedtægtens artikel 91, stk. 1, og artikel 90, stk. 2. Parlamentets tjenestegrenes forslag og afgørelser angående opstilling af budgettet kan hverken påvirke sagsøgerens eller Reid's stilling efter vedtægten. Selv om det antages, at disse forslag og afgørelser — som sagsøgeren hævder — kun har haft til formål at føre til Reid's forfremmelse til skade for sagsøgeren, er disse foranstaltninger ikke desto mindre kun rent forberedende akter, som ikke kan gøres til genstand for et søgsmål.

Offentliggørelsen af meddelelse nr. 2677 om en ledig stilling som kontorchef for tjenestegrenen referencer, oplysninger og dokumentation fandt sted, efter at sagen var anlagt. Denne meddelelse om ledig stilling var ikke gjort til genstand for en forudgående klage fra sagsøgeren. Den kan derfor ikke gøres til genstand et søgsmål.

For så vidt sagen subsidiært angår forfremmelse af sagsøgeren samtidig med Reid, må det fastslås, at en sådan forfremmelse, i mangel af en ansøgning desangående, ikke har været genstand for ansættelsesmyndighedens udtrykkelige eller stiltiende afvisning i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 1.

Sagen må derfor afvises.

I henhold til procesreglementets artikel 69, § 2, og artikel 70 må hver part bære sine egne omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

efter at have hørt generaladvokaten:

1. **Sagen afvises.**

2. **Hver part bærer sine omkostninger.**

Således bestemt i Luxembourg den 18. november 1980.

A. Van Houtte
Justitssekretær

J. Mertens de Wilmars
Præsident